

Páholy - Simon, a sunyi balfácán

2014 február 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Simon Gábor első ránézésre amatőr balfácán. Ám ez ne tévesszen meg senkit. Sunyi tekintetében ott tükröződik az a tátongó kulturális szakadék, amely hazánk balsorsát okozza.

Ma mindenki a párbeszéd fontosságáról, a kölcsönös megértés égető szükségéről beszél, miközben senkit nem

érdekelnek a sajátjától eltér? érvek. Elbeszélünk egymás mellett, mindenki halálbiztos saját igazában, és értetlenül bámul azokra a hülyékre, akik mást gondolnak. Csak a saját fájdalom az átélhet?, mások érzelmei megvetend?ek. Szerved ett?l már mindenki, de kizárólag a másiktól várjuk, hogy változtasson hozzáállásán. De ez senkinek sem sikerül. Valami, valaki nem engedi. És azon is piszkosul össze lehet vészni, hogy vajon mi és ki. A kor meghatározó gesztusa az egymásra mutogatás. Ha valaki el szeretne tenni valami igazán érvényeset, amib?l unokái is megérthetik majd a mai Magyarország legnyomasztóbb gondjait, akkor ajánlom a hírhedt reptéri jelenetet.

Amikor az amerikai kiképzésér?l hazaérkez? Mesterházy Attilát megkérdezi a riporter, mit gondol, hányan rejtegetnek még párttársai közül eltitkolt százmilliókat külföldi bankszámlákon. A válasz gyors és határozott: „az MSZP-ben senki, a Fideszr?l el tudom képzelni”. Bárcsak azt az egyet lehetne feledni! Aki lebukott, aki Mesterházy után a második ember volt, aki a [mai napig nem árulta el, honnan van a lé.](#) Vádaskodni persze könnyebb.

A vitaképtelenség nem kizárólagosan a pártpolitika sajátja. Áthatja a közélet minden területét, beleértve a kultúra és a m?vészet tereit is. [A Páholy](#) néz?i, olvasói jól emlékeznek rá, amikor Matthias Hartmann, a bécsi Burgtheater igazgatója azért [utasította vissza Vidnyánszky Attila meghívását](#) a nemzeti színházak nemzetközi fesztiváljára Budapestre, mert féltette a Burgtheater renoméját a magyar kormánytól és a Nemzeti Színház új vezetését?l. Közben cinikusan azzal érvelt, mennyire szeretné folytatni a vitát Magyarország kultúrpolitikájának fejl?dése érdekében, és ebbe a szakmai diskurzusba igyekszik minél több szempontot bevonni. Bizonyára átgondolatlanok voltunk és kissé vehemensek, amikor elküldtük a búsba a fogadatlan prókátort, mert ugyan mi köze van neki hazánk kultúrpolitikájához. Azt is mondhatnánk, bocs, ha nem vett volna a történet különös fordulatokat. Nyilván a párbeszédre törekvés izzadt er?lködése jegyében odáig fajult a helyzet, hogy nem vesz részt a Szlovák Nemzeti Színház sem a fesztiválon.

„Alaposan mérlegelve a jelenlegi magyar színházi élet helyzetét, úgy döntöttünk, nem fogadjuk el a meghívást” – írta a prózai társulat igazgatója, Roman Polák, aki levelében nem fejtette ki b?vebben, mit ért a magyar színházi élet helyzete alatt.

Polák ugyanakkor a cinizmus netovábbjaként az elutasító levél végén meghívta Vidnyánszkyt arra a nyári szakmai szemináriumra, melyet a V4-es országok színházai között létesült kapcsolatok alakulásáról rendeznek Pozsonyban. Nem kísérteties a módszertani hasonlóság? Most akkor jól átgondoltan, higgadtan mondjuk, menjen Polák úr is a búsba! Sajnos nem tudunk szabadulni attól a feltételezésünkt?l, hogy szervezett akcióról van szó,

aminek szervezői között sajnos ott sejtjük a magyar színházi szakma balliberális képviselőit is. A vitaképtelenség kultúrája tehát – bár nem azonos vele – szorosan összefügg a pártpolitika vitaképtelenségével.

Ja, és majd elfeledtük Hartmann úr bécsi vitézségét. Magánbankszámlán landoló közpénzek (tetszenek figyelni?), nepotizmus, felelősségkenetetés, 12 millió eurós (több mint 3 milliárd forintos) veszteség – ilyen hírek terjengnek az osztrák sajtóban a Burgtheaterrel kapcsolatban a legutóbbi Heti Válasz közlése szerint. Akkor most még átgondoltabban, még higgadtabban mondjuk: Hartmann, seperjél előbb a saját házad előtt, a magyar kultúrpolitikát, de különösen a Nemzeti Színházat pedig hagyd békén! Alapfeltétel ez ahhoz, hogy egyáltalán szóba álljon veled valaki azok közül, akikkel vitád van!

A fentiekben vázolt jelenség nem kíméli a színházon kívüli kulturális világot sem. A Zsidó Nyári Fesztivál szervezője, a Zsidó Idegenforgalmi és Kulturális Központ például a következőkről tájékoztatta a minap a Mazsihisz vezetőségét: „A jelenlegi, felháborító helyzetre való tekintettel a civil pályázaton elnyert teljes összeget, 24 millió forintot visszautasítjuk, és a jelenlegi kormány által szervezett Holokauszt-emlékéven nem kívánunk részt venni. Úgy érezzük, hogy felháborodásunk nem kíván magyarázatot, hiszen a véleményünket ma minden igaz, saját önös érdekeink felül emelkedő, vallásától független, igaz embernek osztania kell. Nem kérünk a náci emlékművekből, nem kérünk a történelemhamisításból, és nem kérünk a halottaink meggyalázásából. Nem kérünk ebből a politikai drámából, melynek áldozatává válhatnak a seink emlékei, és gyermekeink jövője. Nemcsak az a bűnös, aki elvárja, hanem az is, aki megvalósítja!”

Figyeljük meg az érvelésnek ezt az éteri magasságát, ahová egyszer földi halandó aligha képes követni a megértést és egyetértést követelő rétor. Az a felháborodása ugye „nem kíván magyarázatot”, hiszen az az egyedüli igazság, amit korra, nemre, vallásra való tekintet nélkül mindenkinek osztania kell. Az a náci, akit a tart, az a történelemhamisítás, amit nem a hamisít, a mondja meg, ki a bűnös, ki az áldozat. Külön felhívnam Gulyás Márton figyelmét, hogy nem kérnek a levél írói a halottaik meggyalázásából! És politikai drámának nevezik összefoglalóan mindazt, amiből nem kérnek. Ha egy kicsit eltávolodunk a szövegtestől, és higgadtan szemléljük a benne foglalt valóságot, akkor a következőt látjuk. A kormány holokauszt emlékévet szervezett. Az emlékéven 24 millió forinttal támogatta a Zsidó Nyári Fesztivált. Ugyanakkor [emlékművet akar állítani](#) a náci megszállás minden áldozatának a megszállás közelgő hetvenedik évfordulóján. Az emlékmű üzenetével a fesztivál szervezői nem tudnak azonosulni, ezért nem kérnek sem az emlékévből, sem a 24 millió forintból. És itt veszíti el az ember a fonalat, mert azt érzi, talán mégis illene valamiféle magyarázatot adni, hogy mi, csökkent agyú bűnösök, akik értetlenül állunk a jelenség előtt, amikor a megbékélés gesztusaiból valakik politikai drámát kreálnak, mi is meg tudjunk igazulni.

Sajnos, amint láttuk, erre ma Magyarországon a legcsekélyebb esély sincs.

Gajdics Ottó - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló